

## **HEER HALEWIJN**

Heer Halewijn zong een liedekijn  
al die dat hoorde wou bij hem zijn  
En dat vernam een koningskind  
die was zo schoon en wel bemind  
Zij ging al voor haar vader staan:  
och vader, mag ik naar Halewijn gaan?  
Och nee, gij dochter, nee gij niet!  
die derwaart gaan zij keren niet

Zij ging al voor haar moeder staan:  
och moeder, mag ik naar Halewijn gaan?  
Och nee, gij dochter, nee gij niet!  
die derwaart gaan zij keren niet  
Zij ging al voor haar zuster staan:  
och zuster, mag ik naar Halewijn gaan?  
Och nee, gij zuster, nee gij niet  
die derwaart gaan zij keren niet

Zij ging al voor haar broeder staan:  
och broeder, mag ik naar Halewijn gaan?  
't Is mij aleens waar dat gij gaat,  
als gij uw eer maar wel bewaart  
Toen is zij op haar kamer gegaan  
en deed haar beste kleren aan  
Wat deed zij aan haren lijve?  
een hemdeken fijnder als zijde

Wat deed zij aan haar schoon korslijf?  
van gouden banden stond het stijf  
Wat deed zij aan haren rode rok?  
van steek tot steek een gouden knop  
Wat deed zij aan haren bovenkleed/keerle?  
van steek tot steek een peerle  
Wat deed zij aan haar schoon blond haar?  
een kroon van goud en die woog zo zwaar

Zij ging al in haar vaders stal  
en koos 't beste ros van al  
Zij zet haar schrijlings op het ros  
al zingend en klingend reed zij door 't bos  
Als zij het bos ten halve kwam  
en Halewijn haar tegenkwam

Gegroet zei hij, en kwam tot haar  
komt, zijt hier neer, ombind uw haar

Zo menig haar dat zij ombond  
zo menig traantje haar ontron  
Zij reden met malkander voort  
en op den weg viel menig woord  
Zij kwamen bij een galgenveld  
daar hing menig vrouwenbeeld  
Alsdan heeft hij tot haar gezeid  
zo kiest uw dood! het is nog tijd

Wel als ik dan hier kiezen zal  
zo kies ik dan het zwaard voor al  
Maar trekt eerst uit uw opperst kleed  
want maagdenbloed dat spreidt zo breed  
Eer dat zijn kleed getogen was  
zijn hoofd lag voor zijn voeten ras  
zijn tong nog deze woorden sprak  
Gaet ginder in het koren  
en blaast daar op mijn hoorn  
dat al mijn vrienden 't horen

Al in het koren en gaan ik niet  
op uwen horen en blaas ik niet  
Gaet ginder onder de galge  
en haalt een pot met zalve  
en strijkt dat aan mijn rode hals!  
Al onder de galge en gaan ik niet  
uw rode hals en strijk ik niet  
moordenaarsraad en doe ik niet

Zij nam het hoofd al bij het haar  
en waste 't in een bronne klaar  
Zij zette haar schrijlings op het ros  
al zingend en klingend reed zij door 't bos  
En als zij was ter halver baan  
kwam Halewijns moeder daar gegaan  
schoon maagd, zag gij mijn zoon niet gaan?  
Uw zoon heer Halewijn is dood  
ik heb zijn hoofd in mijnen schoot  
van bloed is mijnen voorschoot rood!

Toen zij aan haars vaders poorte kwam  
zij blaast den horen als een man  
En als de vader dat vernam  
't verheugde hem dat zij weder kwam  
Daar werd gehouden een banket  
het hoofd werd op tafel gezet  
Daar werd gehouden een banket  
het hoofd werd op tafel gezet